

CELOSVĚTOVÁ SÍŤ MODLITBY S PAPEŽEM

Apoštolát modlitby
2022/1

LEDEN – Za skutečné lidské bratrství

Úmysl papeže

Modleme se za všechny, kdo jsou diskriminováni a pronásledováni kvůli náboženství; ať ve společnosti, v níž žijí, jsou uznána jejich práva a důstojnost, pramenící ze skutečného lidského bratrství.

Bolest a utrpení nás obrací ke Kristovu Srdci. „K tomu, co pro nás učinilo. Kristovo Srdce nám vyjevuje obětujícího se Ježíše: je kompendiem jeho milosrdenství. Když se na něj zahledíme, přirozeně se upamatujeme na jeho dobrotu, která se dává zdarma, nekupuje se ani neprodává, není podmíněná a nezávisí na našich dílech, je svrchovaná. A dojíká. V dnešním chvatu, vprostřed tisícerych záležitostí a nepřetržitých starostí pozbýváme schopnost zakusit pohnutí a soucit, protože ztrácíme tento návrat k srdci, jeho památku a vzpomínku na něj. Bez paměti odřezáváme své kořeny a bez kořenů nelze růst.“ (papež František) Zkušenost vězňů v době komunistického režimu hovoří o tom, že lékem proti bolesti působené zneužíváním moci, ziskovostí či závistí je přátelství. Přátelství je zapotřebí nejvíce. „Bratrské slovo, úsměv, pohazení po tváři jsou památkou, která zevnitř uzdravuje a prospívá srdci. Nezapomínejme na tuto terapii paměti, která činí tolik dobra!“ (papež František)

Národní úmysl

Za lidi sevřené strachem

Modleme se za všechny, kteří se obávají nového roku, aby zakusili pokoj od Pána.

Strach vzniká tehdy, když člověku hrozí nějaká ztráta či utrpení. Rozlišujeme dva druhy strachu. Člověk cítí strach před vším, co by jeho život a bytí mohlo poškodit či zničit. Oproti tomu „bázeň Boží“ je obavou z Božího trestu, strachem z toho, že bych mohl být od Boha odloučen. Ježíšova blízkost oba strachy zahání. „Já jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží!“ To je prvá podoba Ježíšovy přítomnosti mezi námi. Jeho Srdce mezi námi stále slouží pro spásu všech duší! Jaký je náš úkol? Nejpodstatnější je stále znovu se k jeho sloužícímu Srdci s láskou přimykát.

ÚNOR – Za řeholnice a zasvěcené ženy

Úmysl papeže

Modleme se **za řeholnice a zasvěcené ženy**; plni vděčnosti za jejich poslání a odvahu jim vyprošujme, aby i nadále nacházely **nové odpovědi na výzvy naší doby**.

Jaká je nejnaléhavější výzva dnešní doby v našem evropském prostředí? Nebát se dívat do budoucnosti. Více než jindy potřebujeme v Božím lidu objevovat prorocké dary. Prorok nejen zakouší, ale také celou svou osobou zvěstuje *milostiplné sebedílení Boží*. Zasvěcení se dotýká proměny člověka, do jehož života se prolamuje Boží život, aby osvobodil od lpění na „falešném nekonečnu“. Řeholníci jsou znamením svobody lásky, která bez překážek vidí podstatu – nazírá do Ježíšova Srdce, z něho doslova „odposlouchává a čte“ odpovědi na bolesti a potřeby současnosti a zprostředkovává tento Boží život druhým.

Národní úmysl

Za zimní olympijské hry

Modleme se, aby konání zimních olympijských her přispělo ke skutečnému rozvoji lidských práv v Číně.

Dvacáté čtvrté Zimní olympijské hry proběhnou v Pekingu 4.–20. února 2022. Rozhodnutí bylo učiněno v roce 2015 přes oprávněné obavy týkající se dodržování lidských práv Číně. O pouhé čtyři hlasy zvítězila kandidatura Pekingu nad kazašskou Almatou. Oči celého světa upřené na Čínu v době pořádání her otevírají nedopovězené otázky, které souvisí s nedemokratickými praktikami a utlačováním křesťanů. Navíc obavy z rostoucích provokací vůči Tchaj-wanu, rezervovaný postoj vůči klimatické krizi, autoritářský politický systém a náboženská nesvoboda, to vše odůvodňuje rostoucí nechuť se olympiády zúčastnit. Můžeme připomenout dopis kardinála Dominika Duky, který předal v Praze prezidentu Si Ťin-pchingovi v roce 2016. Požadoval návrat náboženské svobody nejen pro katolické křesťany, ale pro všechny věřící, což však není možné bez respektování občanských a lidských práv v duchu rezoluce OSN z roku 1948. Znovu je nutno vzpomenout starobylou zásadu: Krev mučedníků je semenem nových křesťanských životů klíčících ze země. Naplňuje se tím blahoslavenství spojující pronásledování pro spravedlnost s vlastnictvím nebeského království.

BŘEZEN – Za křesťanskou odpověď na bioetické výzvy

Úmysl papeže

Modleme se za nás křesťany, abychom tváří v tvář novým bioetickým výzvám vždy podporovali **ochranu života prostřednictvím modlitby i konkrétního nasazení ve společnosti.**

Je možné připustit argument, že „když tělo odmítá poslušnost a hlava už není plně funkční, není to vlastně život a je lepší s utrpením skoncovat“? Realita života je jiná. Všechny jistoty, které máme jako zdraví lidé, přestávají platit ve chvíli, kdy onemocníme. Kdo zažívá utrpení, přestává jen teoretizovat. Spíše než halasně volat po *právu na smrt* bychom měli usilovat o *právo na dobrou léčbu a důstojnou péči*. Můžeme si uvědomit: Když se dohodneme na zabíjení lidí v terminálním stadiu, přijdou rychle na řadu lidé s depresemi, pohybovým postižením nebo tzv. “nedůstojný” život pacientů s Alzheimerovou chorobou a pak také děti, které se narodí s jakýmkoli postižením. Kdo stanoví hranici mezi tím, kterým lidem máme pomáhat, a které máme zabít? Má to snad být lékař nebo nejbližší? Eutanazie je falešnou odpovědí na skutečné potřeby lidských bytostí.

Národní úmysl

Za katechumeny

Modleme se za všechny, kdo se připravují na křest, aby pevně přilnuli ke Kristu a jeho církvi.

Křest je první a základní svátost. Je svátostí očišťujícího a posvěcujícího znovuzrození v Duchu a milosti Kristově. Křest zároveň začleňuje do církve. A církev? To je tělo Kristovo. Celé tělo Kristovo je tvořeno živým spojením s Pánem, které tříbí naše srdce v duchovním zápase. Být nepokřtěný znamená riskovat, že budeme živořit mimo tělo Kristovo. Představme si někdy soucitnou bolest Trojjediné Lásky nad člověkem, který má, není-li sycen Bohem, žalostně ubohého ducha: je ochuzený o jiskry lásky. Nemůže v něm být zažehnut stejný oheň lásky. Jen objetí Boha proměňuje člověka. Ten v Božím objetí dorůstá do toho, jak sám má druhého objímat. Křest je cestou k obnově lidství.